

Al límit

Fa un parell d'anys, la mirada i la presència de l'actriu alemanya Leonie Benesch ens van captivar a *Sala de profesores* d'Ilker Cataç, una brillant dissecció del sistema educatiu que va ser una de les sorpreses de la temporada. Ara, dos anys després, retrobem Benesch a *Turno de guardia*, la tercera pel·lícula de la directora suïssa Petra Volpe, i de l'ecosistema educatiu passem al sanitari, a través del personatge d'una infermera d'un hospital suís a la que seguim de manera immersiva durant el seu estressant i esgotador torn de guàrdia.

Vam conèixer Petra Volpe el 2017, quan al Truffaut vam estrenar *El orden divino*, el seu segon treball, la crònica de la lluita de les dones suïsses pel dret al sufragi universal, que no van aconseguir fins a l'any 1971. Vuit anys després la retrobem en una pel·lícula que, tot i que també té com a escenari la seva Suïssa natal, en concret un hospital públic d'una ubicació indeterminada, té una clara vocació universal: no és difícil reconèixer en el desenvolupament de la trama, situacions que potser hem viscut en primera persona o que ens han explicat, del que també passa a la sanitat del nostre país o a qualsevol altre país europeu. Volpe planteja de manera directa el dilema del personal sanitari que intenta fer la seva feina amb la màxima cura i professionalitat, però que es veu minvat, estressat i superat per la precarietat, la manca de recursos humans, la pressió dels propis pacients, la impossibilitat d'arribar a tot i sobretot el difícil equilibri entre la cura física i la cura psicològica dels malalts.

Des del punt de vista formal, *Turno de guardia* és una pel·lícula que destaca pel seu ritme i planificació. Tota la trama passa a l'ala de l'hospital de la que s'encarrega la infermera Floria Lind, el personatge que interpreta Leonie Benesch. La pel·lícula s'obre amb un pla de la protagonista a l'autobús que la porta a l'hospital, i a partir d'aquesta primera escena, la càmera ja pràcticament no es mourà de la planta on treballa Floria. Tot i aquest plantejament tan minimalista, l'habilitat de Volpe és tenir la capacitat per moure's per les instal·lacions sanitàries amb una gran desimboltura. En aquest sentit, *Turno de guardia* és un film tallat i muntat amb precisió mil·limètrica: tot flueix, com a espectadors ens sentim interpel·lats directament per tot el que viu la protagonista. No hi ha cap dubte -i en els cartells de l'epíleg que tanquen la pel·lícula així ho constatem- que la voluntat de Volpe és la de-

TURNO DE GUARDIA

Heldin

País: Suïssa, 2025

Direcció i guió: Petra Biondina Volpe

Intèrprets: Leonie Benesch, Sonja Riesen, Urs Bihlerr, Margherita Schöch

Gènere: Drama

Durada: 92 min

Idioma: Alemany

Subtítols: Castellà

No recomenada a menors de 12 anys

núncia d'un sistema al límit, de què un dels pilars del que anomenen als països occidentals, "l'estat del benestar", està tensionat al màxim. Però a la vegada que un crit de denúncia és també un homenatge al professional anònim, que, per vocació, responsabilitat i empatia amb el sofriment dels altres, dona tot i més en la seva feina diària.

En la selecció dels pacients, Petra Volpe, que també signa en solitari el guió de la pel·lícula, introdueix diverses variables que eixamplen i enriqueixen la mirada sobre les costures del sistema. És especialment interessant, per exemple, el personatge del malalt que gaudeix de determinats privilegis perquè, tot i estar en un hospital públic, ho fa a través d'una mútua privada, i això el fa disposar d'una habitació individual i exigir un tracte "especial" respecte a la resta de pacients. "Turno de guardia" s'inscriu en aquesta tendència de cert cinema europeu d'apostar per una mirada compromesa, de denúncia de la pèrdua de qualitat dels serveis públics, de les pel·lícules com un mirall de la realitat quotidiana. I de sacsejar les nostres consciències i posar-nos cara a cara amb un sistema que, en alguns aspectes, fa aigua per tots costats.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona